

I. Předmluva.

1. Kdo by tě chvá - li - ti žá - dal/ Ma - ri - a Mat - ko Bo - ží:
2. Puň - ktík tvé chvá - ly je - di - ný/ všec - ky Spě - vy za - rá - ží/

3. Však nelze předce mlčeti / Loutnu mou беру в Рuce / 3.
4. Loutna sprostná / však důvěrná / přijmiž jí míle k sobě: 4.
5. Ty Nebeský Dvůr spravuješ / jsi přední Dvořenínka. 5.
6. Jsi Kněžna / jsi i Královna / máš Fraucimoru dosti / 6.
7. Ženichovi i Nevěstě / tuto mou Loutnu vzdávám / 7.
8. Anno Starosto všem milá / prostředkuj v mém mínění; 8.
9. A tak já začnu spívati / a na mou Loutnu hráti: 9.
10. Má se začíná Muzika / Panícove a Panny / 10.

Ten by ne - mož - né - ho žá - dal/ ou - část - ný bý - ti zbo - ží.
tvá nej - men - ší do - bro - di - ní/ vši Mu - zi - ku po - rá - ží.

3. nedá mně láska mlčeti / žene mne k spěvu prudce. 3..
4. Loutna Synu tvému věrná / jí připisuji tobě. 4.
5. S tvým Synem v Nebi panuješ / jsi Paní / jsi Hraběnka. 5.
6. žádná však tobě v tom rovná jest pro hojnost milosti: 6.
7. Aby zněla v Sion Městě / s ní se všecek oddávám. 7.
8. Učiň tvá Dcera přemilá / a svou Milost nezmění. 8.
9. hleď Země nasledovati / a k Loutně Husle hráti. 9.
10. Spivejte / hrejte / Muzika jest Dcery Svaté Anny. 10.